

[Svend Åge Petersen]

Hvorfor, vil jeg gerne spørge fru Lilli Gyldenkilde, skal vi nu have grebet ind over for arbejdsmarkedsparterne, lønmodtagere og arbejdsgivere? Den eneste forklaring, jeg kan se på, at SF nu ønsker at gribe ind, er, at man må være utilfreds med de hidtil opnåede resultater, og hvis jeg gætter videre – det får jeg forhåbentlig om lidt et klart svar på – er det, fordi SF mener, at lønmodtagerorganisationerne har gjort det for dårligt. Er det den kritik, man vil rejse, for så at »komme dem til hjælp« ved at lave lovgivning om noget, som de sikkert selv føler de godt fortsat kan klare?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til oplysning for hr. Bjørn Elmquist skal jeg lige sige, at den, der skaltede og valtede med Tuliparbejderne, ikke var arbejdsgiverne, men først og fremmest fru Lilli Gyldenkildes parti-fælle fru Margrete Auken, der drev bl.a. hr. Bjørn Elmquist rundt i manegen herinde og foranstaltede en enorm hetz mod det danske landbrug med denne fuldstændig afsindige havmiljøplan, man vedtog i foråret, hvorved man simpelt hen drev landbruget ud i en pessimisme, så der ikke var noget arbejde tilbage til disse slagteriarbejdere. Det er hos SF og deres følgesvende i Venstre, og hvem der ellers stemte for den fjollede havmiljøplan, skylden fuldt ud ligger.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Erfaringen er jo god at have med sig. Jeg har faktisk været ansat på en radiofabrik ovre i Horsens, som i sin tid hed Arena, og den var et lærestykke i, hvordan man bærer sig ad med at lukke virksomheder her i landet. Den blev solgt til en multinational concern, men da man havde fået indarbejdet den knowhow, der var, og navnet, Rank Arena, flyttede man produktionen til England. Siden da har jeg været en meget varm tilhænger af økonomisk demokrati.

Hr. Svend Åge Petersen var så venlig i tidligere indlæg at tale meget om, at SF ikke havde så megen erfaring i disse sager, fordi vi havde vores vælgerkorps et helt andet sted. Jeg kommer faktisk fra den fabrik, idet jeg var ansat dér, og jeg var med til at prøve, om vi kunne lave en folke-fjernsynsfabrik, men det mislyk-

kedes også, fordi det ikke lod sig gøre. Så kom ikke her og sig, at der ikke er erfaringer bag det, der foreslås i et forslag som dette. Nu sker der tilsvarende andre steder som f.eks. på B & O, hvor de allerede nu har sagt: Vi fyrer omkring jul, for det, der er sket på dollarmarkedet og med aktiekurserne osv., betyder, at vi ikke kan opretholde vores produktion. Så nu er der altså igen mennesker, der skal fyres. Vi kan nævne det ene sted efter det andet. Jeg ved, hr. Leif Hermann gerne vil nævne et andet eksempel, hvor man skalter og valter med lønmodtagerne, og hvor man faktisk kan fyre folk og i løbet af fjorten dage kan tage eksistensgrundlaget fra dem. Det kan da ikke være meningen, at vi skal finde os i det i 1987 i Danmark, fordi man har en hellig ko, som man bruger, når man kan bruge den, og ellers ikke, nemlig at der skal være en aftale mellem parterne, før man kan lave om på tingene. Nej, når der er et flertal til det, skal vi lave om på tingene herinde, i hvert fald lave noget, der beskytter lønmodtagerne mod grov udnyttelse.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg ved, at det almindeligvis er temmelig ligegyldigt, hvad man siger til Fremskridtspartiet, og hr. Glistrup lægger sig også flot i spidsen med den sædvanlige uvidenhed om, hvad der egentlig er foregået herinde. For det første deltog fru Margrete Auken ikke i forhandlingerne vedrørende vandmiljøplanen – det gjorde jeg selv – og der blev ikke drevet hetz mod landbruget fra Socialistisk Folkepartis side. Hvis vandmiljøplanen havde betydet det, Tulipbestyrelsesformanden sagde den betød, havde man været nødt til at udsætte lukningen af Tulip, for så havde mængden af grise til slagtning været så stor, at man havde været nødt til at bruge al den kapacitet, man kunne. Men hvad er resultatet blevet? Man flytter til Horsens, hvor rensningsanlægsforholdene ikke er i orden, hvilket vi har fået bekræftelse på fra miljøministeren i dag.

Jørgen Estrup (RV):

I det omfang dette forslag drejer sig om at stramme reglerne om varsler, procedurer og andet i forbindelse med større afskedigelsessager, altså dermed give arbejdsmarkedsnævnen og arbejdsformidlingen bedre vilkår i deres forsøg